

Sergey Shafarenko, Kazachstan. Over democratie en sociale rechtvaardigheid in de Centraal-Aziatische samenleving zoals bedoeld in Principe 12

Een test voor de volwassenheid van de mens

In 1999 nam **Sergey Shafarenko** het initiatief tot de discussie op het internet van de concepttekst van het Earth Charter in de republiek Kazachstan en leidde

openbare discussies over die tekst in de zuidoostelijke regio van Kazachstan, met zijn hoofdstad, Ust-Kamenogorsk. In de zomer van 1999 vertegenwoordigde dr. Shafarenko Kazachstan tijdens de eerste hoorzittingen over het Earth Charter in Centraal-Azië en hij werd gekozen tot lid van de Centraal-Aziatische Earth Charter Council. Hij hield nationale hoorzittingen en conferenties in de zes belangrijkste steden van zijn land. Hij organiseerde het educatieve Earth Charter zomerkamp voor hogeschoolstudenten en jongeren. In 2003-2004 leidde het Nationaal Comité van Earth Charter in de republiek Kazachstan campagnes ter ondersteuning van het Earth Charter en publiceerde brochures, maakte T-shirts, hield ecologische songfestivals en verzamelde duizenden brieven ter ondersteuning van het Earth Charter.

In de afgelopen decennia heeft de technische vooruitgang van de beschaving een grote sprong gemaakt en heeft duidelijk de menselijke invloed op natuurprocessen, zowel lokaal als mondiaal, laten zien. Recent onderzoek dat door het Wereld Natuur Fonds is gehouden, heeft bevestigd dat de gemiddelde temperatuur op aarde met 2°C zal stijgen als gevolg van de

mondiale klimaatverandering. De stijging in het noordpoolgebied zou zelfs drie keer zo hoog kunnen zijn, variërend van 3,2 tot 6,6°C. Daarmee is een uiterst belangrijk probleem ontstaan: hoe moeten we de beschaving en alle leven op aarde redden? Als een kind dat nog geen ervaring heeft en wordt gedreven door eigenbelang kan de huidige beschaving alleen de schatten van onze aarde consumeren en ze doet dat alleen voor zichzelf, zonder oog voor de natuur of de verwoesting van de biosfeer.

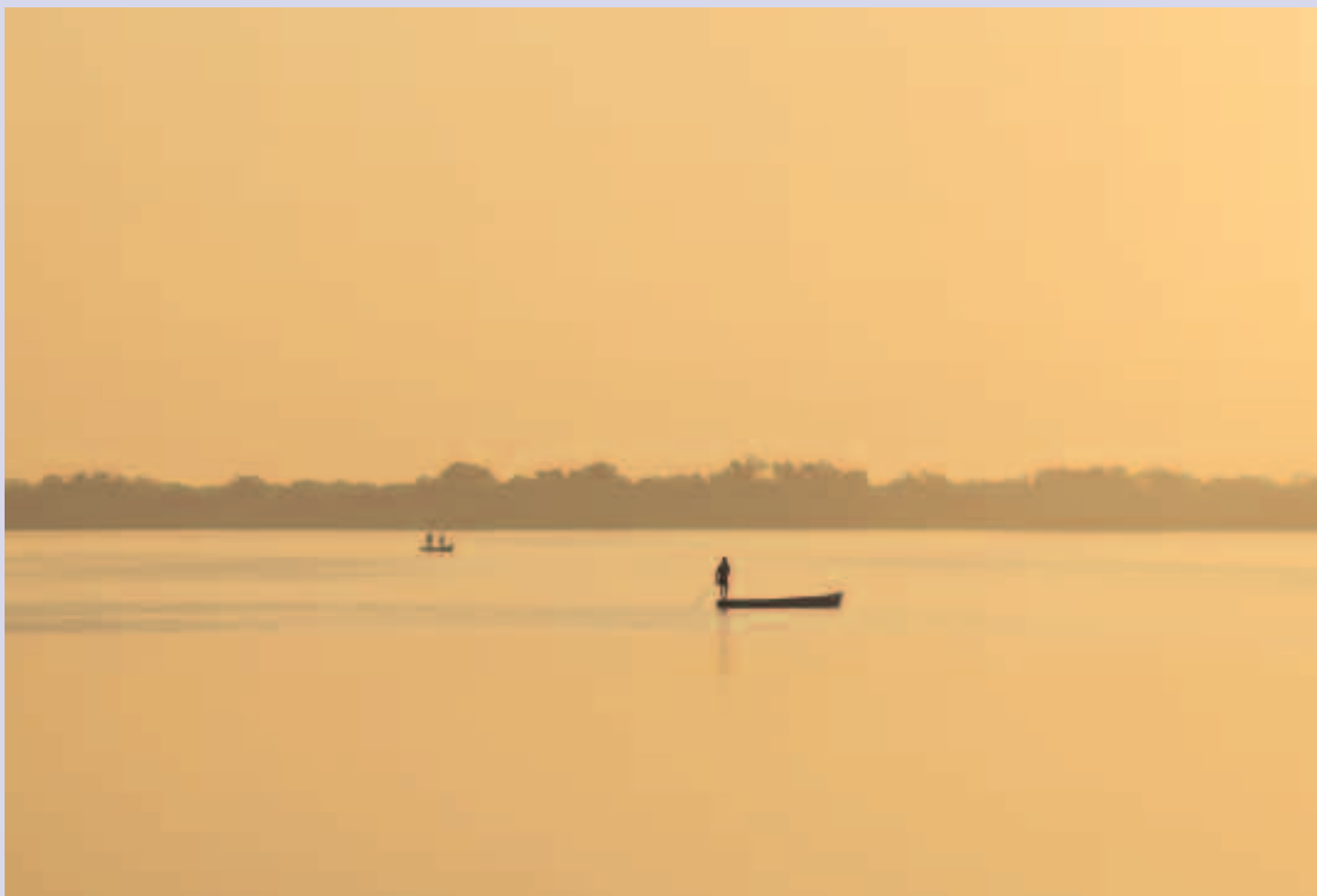
Het huis waarin dit kind is geboren en nu woont, begint in te storten; de kindertijd van de mensheid heeft te lang geduurd. Het is tijd om volwassen te worden en niet langer alleen maar te nemen zonder iets terug te geven. De bijbel leert ons: "Er is een tijd om stenen weg te werpen en een tijd om stenen te verzamelen" (Prediker 3:5). Het is tijd om lering te trekken uit de tragische ervaringen van natuurrampen in recente jaren. We mogen de laatste tragedie, in de Indische Oceaan, niet vergeten: het is onmogelijk om oneindig de wetten van harmonie in de natuur met voeten te treden, aangezien alle processen op deze planeet met elkaar verbonden zijn. We moeten ons leven bouwen op de principes schoonheid en verantwoordelijkheid. De golf van natuurrampen zal blijven groeien als we er niet in slagen om het model van onze beschaving menselijker te maken ten opzichte van de natuur, als we niet in harmonie met de natuur leven. Het veelbelovendste internationale document, dat ons de

weg kan wijzen uit de donkere tunnel en dat de hoofdprincipes van het leven op deze planeet heeft geïdentificeerd, is zonder twijfel het Earth Charter.

Voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid is er een belangrijk internationaal document geschreven en op diverse niveaus door de wereldbevolking besproken. Ik geloof dat de goedkeuring van dit belangrijke document dringend en op het hoogst mogelijke niveau tot stand moet komen, door de staatshoofden en door de Verenigde Naties. De VN moeten een Departement van het Earth Charter instellen om de principes van het document op het internationale vlak te promoten en tot leven te brengen.

Zo'n vijftien jaar geleden was er een documentaire over de wetten van het opkomen en instorten van beschavingen. Na de vele vergelijkingen van de aanwijzingen in het openbare leven – politiek, economisch en sociaal – kwam er één aanwijzing naar voren als essentieel: het niveau van de morele en ethische ontwikkeling van de mens, die als fundamenteel kan worden gezien voor het aangaan van harmonische relaties met de omringende wereld. Deze basale ethische principes kunnen in de tekst van het Earth Charter worden teruggevonden.

De term 'duurzame ontwikkeling' is in de afgelopen jaren heel populair geworden. Ze omvat sociale, economische en milieukundige begrippen. De term 'biosfeerterritorium' is echter veel breder.

© PLAN NEDERLAND / JOHANNES ABELING

Wetenschappers zien biosfeerterritoria als modellandschappen voor de introductie van een op de omgeving georiënteerde langetermijnleefwijze en activiteiten die ook economische, sociale, culturele en etnische aspecten in ogenschouw nemen. Maar zonder een basis van morele en ethische waarden zijn die begrippen gedoemd, aangezien alleen het concept van 'noosphere' alle ingrediënten in zich draagt die het principe van de harmonische, duurzame ontwikkeling van de beschaving tot leven kunnen brengen. Een groep Russische geleerden heeft in Moskou ook een seminar gehouden, Humanity for Noosphere, waar ze discussieerden over de ideeën van de noosphere op het gebied van economie, ethiek en de samenleving.

In 2002 richtten vertegenwoordigers van niet-gouvernementele organisaties, wetenschappers en parlementsleden van Rusland, China, Mongolië en

Kazachstan de International Coordination Council op: "Ons gemeenschappelijke huis – de Altai". De raad spant zich in om een blijvende vereniging van aanhangers te creëren en nieuwe modellen te formuleren voor de ontwikkeling van een op de waarden en principes van het Earth Charter gebaseerde samenleving.

Er bestaan gunstige omstandigheden om dergelijke veelbelovende projecten te realiseren, zoals de historische, filosofische en culturele erfenis van de volkeren van Azië en Europa, het materiaal van de internationale discussie over het Earth Charter en het door onze universiteiten verrichte onderzoek, zoals de documenten van de internationale conferentie 'Altai-Kosmos-Microkosmos', die in Barnaul, in de Russische regio Altai werd gehouden.

Zoals de toenemende populariteit van de ideeën van Pierre Teilhard de Chardin

en Vladimir Vernadsky aangeeft, is de wetenschappelijke aandacht steeds meer gericht op het vinden van een waardige oplossing voor de ecologische en sociale crisis. De rol van de menselijke gedachte, en de persoonlijke verantwoordelijkheid daarvoor, heeft zich ontwikkeld als het sleutelement voor de reconstructie van het leven. ●